

Uagtet at Silben vistnok er den Fisk, hvis Fangst fra de tidligste Tider har havt størst økonomisk, ja verdenshistorisk Betydning, idet den ved sin periodiske Forekomst og Forsvinden snart har bragt de nordiske Folkeslag Rigdom og Lykke, snart Fattigdom og Sluffelse, og uagtet altsaa denne Fisk fra Arvilds Tid har været Gjenstand for almindelig Opmærksomhed, saa er dens Biologi endnu i den seneste Tid mærkvaerdig omtvistet. Selv vor berømte Ichthyolog, Professor Krøyer, opstiller Tvivl om Rigtigheden af de gængse Theorier om Ursagen til Silbens forskellige Størrelser i Atlanterhavet og i Østersøen, ja endog om Forskjellen paa Baarsilden og Høstsilden, og formener endog, at det kunde være samme Art Sild, der optræder legende til to forskjellige Tider af Aaret, paa hvilke den fanges, naar den gaar mod Land for at udføre sin Forplantningsakt. Smidlertid egne netop vore snevne Farvande sig til videnskabelige Undersøgelser over denne Fisk, der vanskelig kan kontrolleres i de fjerne Have, og saadanne Undersøgelser ere ogsaa iaarstatte saavel af den svensk-norske som af den tyske Regjering, ja endog af denne sidste paa vort Æsterritorium. For vort Lands Vedkommende er hidtil ikke Videre udrettet, og Forhaabningerne om en Forandring heri have nylig lidt et Knæk ved Cand. mag. Winthers Død, idet denne udmærkede og ihærdige Zoolog blandt Andet havde viist Silde-spørgsmaalet en særlig Opmærksomhed.

Smellem de herhjemme optrædende forskjelligartede Sild fjelner saaledes Cand. mag. Winther 3 Arter, nemlig den Nord fra kommende store Sild, der rimeligvis har sit Hjem i Kattegattet og Nordspøen og leger om Efteraaret, hvorfor den da søger ind imellem Dernes flattere Bunde for at gyde den Sønden fra kommende mindre Sild, der hører hjemme i Østersøen, men ligeledes leger om Efteraaret og derfor fanges paa samme Maastid, og endelig den i Sund og Belter hjemmehørende Standfisk, nemlig Baarsilden, der er den mindste af de 3 Arter, leger om Foraaret og fanges fra Høst gaar bort til Mai Maaned, mest i Bundgarn langs Kysterne, hvorimod Efteraarsilden mest fanges i Drivgarn og bundsatte Næringer o: Drivgarn, der sættes fast dybere i Vandet. Efter endt Leg vende saa Sildearterne tilbage til deres respektive Hjemsteder.

Disse Theoriens Rigtighed bekræftes af mange Fakta, blandt andre saaledes af den Maade, hvorpaa Silbene gaar i Garnene om Efteraaret, idet man ved at iagttage, paa hvilken Side af de tværs over Farvandene udspændte Garn, at Silben sætter sig fast, kan verificere Retningen af dens Vandring.

Den Sild, der altsaa hører hjemme i Østersøen og i vore egne Farvande, ville vi altid kunne gjøre Regning paa til Fangst, saalænge den ikke bliver opffisket, hvilket der ikke er Grund til at nære nogen videre Frygt for; den Nord fra kommende Sild kan derimod nok tænkes at kunne variere i Mængden, og ligesom der vistnok Intet er til Hinder for, at den engang kan komme tilbage i de enorme Masser, som bogstavelig grødfyldte Drefund for et halvt Aartusind siden, saaledes kan den nuværende sammenlignelsesvis ringe Masse naturligvis ogsaa aftage ydeligere. Men herpaa er dog de mindre gode Fiske iaar intet Forbud, da Silbens sene Forekomst og deraf følgende kortere Ophold i Farvandet og ringere Fangst finder sin naturlige Forklaring i den stærke Efterkommervarme, der herskede herhjemme ifjor. Vandet var som en Følge heraf endnu i hele September saa grødet og opfyldt af Lang, at Fiskerne nødvendigtvis maatte faae mere Lang end Fisk i deres Garn, ligesom det ikke er urimeligt at antage, at Sildestimerne under disse Forhold have foretrukket at opholde sig nordligere og dybere i Vandet i de kjoligere og renere Lag, hvorhen Drivgarnene ikke have kunnet naa dem, og den med friskere og mere salt Vand forvante Kattegatsild har vistnok for en stor Del forsmaget at gaa saa sydelig som sædvanlig for at yngle. Naar hertil saa kommer en Kombination af uheldige Veirforhold med det for Sildefisket gunstige Maanemørke og heldigere Veirforhold med det ugunstige Maanekst, saa ses det, at et Efteraarsfiskeri godt kan slaa feil af tilfældige, sporadisk optrædende, Ursager, uden at man behøver at frygte nogen Afgang i Sildens Tilstrømning.

En let forklarlig Følge af det foregaaende Aars (1877) gode Sildefiske var, at Fiskerne samlede tidligt — midt i August — paa Fiskepladserne for ikke at udsætte sig for at gaa Slip af en eventuelt tidlig Begyndelse af Fangsten, men da Fiskeriet først begyndte at give lidt Udbytte midt i September, have altsaa de fleste Fiskere ligget stille i Haavene i en Maanedstid og tæret forud paa den forventede Fortjeneste. For de Fiskere, der haee deres Hjem i Nærheden af Affætningshavnene, er Tabet ikke saa stort, da de kunne tage hjem og syse i Hjemmet, indtil Fangsten begynder, men for dem, der komme langveis fra, som t. Ex. for Sundbaadene, der ligge i Korsør, falder Ventetiden lang og Veien til Kroen fort. En eventuel Statsautoritet i Fiskerisager bør søge at paavirke de ambulante Sildefiskere saaledes, at de ikke forlade Hjemmet, førend Fiskeriet virkelig med Fordel kan begyndes, og dette rygtes hurtigt.

I forskjellige Afhandlinger i „Tidskrift for Fiskeri“, saaledes af de Herrer Cand. Winther og Cand. Collin samt Lærer Brammer er der givet Oplysninger om Arten og Dimen-